

[Inger Stilling Pedersen]

Det er en meget interessant debat. Jeg kunne faktisk ikke lade være med at sidde og more mig lidt over det her med kontrol og tillid, for er der noget, vi ikke viser i Folketinget, så er det vel tillid. Vi laver næppe en lov uden kontrol, og vi siger: Vi kan ikke vedtage denne lov, for den kan vi ikke kontrollere. Så det kunne egentlig blive en meget spændende debat, hvis man virkelig skulle føre den ud i livet.

Kristeligt Folkeparti vil selvfølgelig ligesom alle andre være med til at sikre, at dyr får det så godt som overhovedet muligt, også hvis vi ser det ud fra et landbrugsmæssigt synspunkt. Jeg er da ikke i tvivl om, at landmænd gør det godt, men så vil jeg gerne spørge: Er det egentlig landmænd, vi har i dag? Er det ikke fabrikanter? Når jeg selv har besøgt en, jeg har set med mine egne øjne – man ser en tv-udsendelse om svineproduktion, og det skal være større og større og mere og mere computerstyret og det hele – så tænker jeg: Er han egentlig landmand, eller er der to, der skal passe det hele, er han ikke fabrikant?

Det var dejligt at høre for nylig om landmænd, der er parat til at gå alternative veje. Her kan jeg skyde ind, at derfor er forskning jo også nødvendig, så at man finder ud af, at man ikke nødvendigvis behøver at bruge det, man bruger i dag, men at der er alternativer, som også kan forrente sig. En landmand mente, at han kunne gøre sig gældende på det engelske marked også prismæssigt. Jamen er det ikke den vej, vi skal gå? Og når vi taler om landmænd som nogle, der virkelig er ansvarlige for deres dyr og holder af dem, så er jeg sikker på, at det er hundrede procent rigtigt. Derfor er det altså igen spørgsmålet, om det faktisk er landmænd, vi er ved at få. Og det gælder køernes forhold, det gælder grisenes forhold, det gælder hønsene.

Alle er jo enige om, tror jeg, at dette med bure ikke er godt. Der er selvfølgelig nogle, der siger, at hvis hønsene ikke er i de bure, så har de det elendigt og forfærdelig dårligt, så bliver de hakket ihjel. Og vi har også haft diskussionen herinde i årevis. I 1970'erne diskuterede vi æglægningsbure, og EF var med i det. Jamen skulle vi så ikke også fra Danmarks side være med til at lægge pres på EF, så at vi får nogle acceptable produktionsforhold? Jeg mener faktisk, at Danmark skal gå foran og lægge pres på EF og sige: Det er det, vi vil.

Det er rigtigt, som det er sagt, at hvis vi bare forbyder alting herhjemme uden at sikre, at det, vi får ind i landet, er fabrikeret på en bedre måde, så er det ikke væsentligt bedre, jo, for danske, men ikke for udenlandske dyr. Det er den rigtige argumentation, men vi kan bare ikke blive ved med at leve på den. Det har vi gjort i 1970'erne, det gør vi i 1980'erne, og det fortsætter vi måske med i lang tid fremover.

Derfor synes jeg, der er noget realistisk i SF's idé om, at man sætter en eller anden periode på, hvori man forsøger at få det afviklet. Det kan godt være, at det ikke skal stå direkte i det endelige forslag, men i hvert fald må ministeren på en eller anden måde kunne tilkendegive, at man ønsker at få det afviklet. Men det kræver altså, at man samtidig finder frem til de bedste produktionsmetoder.

Jeg synes også, at man, når man ser på landbrugsproduktion, skal tænke på, at hvis man går over gevind i sin produktion, så det bliver mere og mere uetisk, så kommer mange måske til den konklusion, at de slet ikke vil spise tingene, at de væmmes ved at spise svinekød og måske også ved at spise æg osv. Og så kan det jo få en anden konsekvens for landmanden.

Nu handler det ikke bare om husdyr. Det gælder jo alle dyr, hunde og katte er nævnt. Jeg skal sige til hr. Knud Lind, at Kristeligt Folkeparti om ganske få dage er klar til at aflevere et lovforslag om politiets ret til at aflive hunde og om, at hunde skal føres i snor, så man får lejlighed til at diskutere det i Folketinget inden ret længe.

Der er noget galt i vores forhold til hunde og katte, det er der ingen tvivl om. Det er ikke dyr, der er beregnet til at være i naturen. De er beregnet til at knytte sig til mennesker.

Hvis mennesker ikke tager sig af deres dyr eller tager dem til sig for at stive sig af, det gælder de store hunde, og de tager katte til sig for at have dem at lege med i sommerferien, og så er de ellers uinteressante, ja, så får vi nogle problemer.

Vi ved, at der er dyreværnsforeninger, og Kattens Værn har gjort et umådeligt stort og dygtigt stykke arbejde, men det koster penge, og det kan være svært at gøre det fuldt ud. Derfor synes vi, det er godt, hvis kommunerne får en vis forpligtelse til at bakke op, så man virkelig får gjort noget ved problemet.